

Ερρίκο Μαλατέστα – Μια μικρή θεώρηση

2011-09-30 22:09:13 Republication

Το μίσος δεν παράγει την αγάπη και δεν θα ανανεώσουμε τον κόσμο με μίσος. Και η επανάσταση του μίσους είτε θα αποτύχει εντελώς, είτε θα οδηγήσει σε μια νέα καταπίεση, η οποία θα μπορούσε να βαφτιστεί αναρχική, δεδομένου ότι κάποιος ονομάζει τις παρούσες κυβερνήσεις φιλελεύθερες, αλλά δεν θα είναι τίποτα περισσότερο από μια καταπίεση και θα αποτύχει να παραγάγει επαναστατικά αποτελέσματα (δεν θα αποτύχει να παράγει τα αποτελέσματα της καταπίεσης).

Η επανάσταση βουίζει παντού. Εδώ είναι η έκφραση μιας ιδέας, και εκεί το αποτέλεσμα μιας ανάγκης, συχνότερα είναι το αποτέλεσμα του συνδυασμού των αναγκών και των ιδεών που παράγονται αμοιβαία και ενισχύουν οι μεν τις δε. Στερεώνεται στις αιπίες του κακού ή χτυπάει κοντά, είναι συνειδητή ή ενστικτώδης, είναι ανθρωπιστική ή βάνουση, γενναιόδωρη ή στενά εγωιστική, αλλά αυξάνεται πάντα και επεκτείνεται.

Η ιστορία προελαύνει λέγοντας ότι: είναι άχρηστο λοιπόν να παραπνευθεί κάποιος για τις διαδρομές που αυτή επιλέγει, δεδομένου ότι αυτές οι διαδρομές έχουν δημιουργηθεί από όλη την προηγούμενη εξέλιξη.

Αλλά η ιστορία γράφεται από τους ανθρώπους και δεδομένου ότι δεν θέλουμε να παραμείνουμε αδιάφοροι και παθητικοί θεατές στην ιστορική τραγωδία, δεδομένου ότι θέλουμε να συμβάλουμε με όλες τις δυνάμεις μας για να καθορίσουμε τα γεγονότα που φαίνονται σε μας ευνοϊκότερα στο σκοπό μας, πρέπει να έχουμε ένα κριτήριο για την αξιολόγηση των γεγονότων που παράγονται, και ειδικά στην επιλογή της θέσης που θα καταλάβουμε στον αγώνα. Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα: έχουμε μιλήσει πολύ για αυτό το αξίωμα. Στην πραγματικότητα, είναι ο καθολικός οδηγός της συμπεριφοράς. Κάποιος θα μπορούσε να πει καλύτερα: κάθε σκοπός έχει τα μέσα του. Είναι απαραίτητο να επιδιωχθεί η ηθική στο σκοπό, τα μέσα καθορίζονται μοιραία.

Ο σκοπός όσο καθορίζεται συνειδητά ή από ανάγκη, το μεγάλο πρόβλημα της ζωής είναι να βρεθούν τα μέσα που, σύμφωνα με τις περιστάσεις, οδηγούν στην βέβαιη και χωρίς κόστος επίλυση. Ο τρόπος με τον οποίο κάποιος επιλύει ότι το πρόβλημα εξαρτάται, από τον άνθρωπο, εάν ένα άτομο ή ένα συμβαλλόμενο μέρος φθάνει στο σκοπό του, εάν θα είναι χρήσιμο στο σκοπό του ή θα εξυπηρετήσει, χωρίς να το θέλει, τον εχθρό. Το μυστικό των μεγάλων ατόμων και των μεγάλων κομμάτων, τα οποία έχουν αφήσει τα σημάδια τους στην ιστορία είναι η εύρεση των καλών μέσων. Το τέλος του Ιησουϊτισμού είναι, για τους μυστικιστές η δόξα του Θεού για άλλους, η δύναμη της κοινωνίας. Κατά συνέπεια πρέπει να δοκιμάσουν να καθοδηγήσουν τις μάζες, να τις τρομοκρατήσουν για να τις καθυποβάλουν.

Ο στόχος του Ιακωβινισμού και όλων των αυταρχικών συμβαλλόμενων μερών, που πιστεύουν ότι κατέχουν την απόλυτη αλήθεια, είναι να επιβάλουν τις ιδέες τους στη μάζα των λαϊκών ανθρώπων. Πρέπει λοιπόν να παρθεί δια της βίας η δύναμη, να υποταχθούν οι μάζες και να δεθεί η ανθρωπότητα στο κρεβάτι του Προκρούστη των συλλήψεών τους. Όσον αφορά μας, πιστεύουμε άλλο πράγμα: ο στόχος μας είναι πολύ διαφορετικός, κατά συνέπεια τα μέσα μας πρέπει να είναι πολύ διαφορετικά. Δεν παλεύουμε για να πάρουμε τη θέση των εκμεταλλευτών και των καταπιεστών του σήμερα, και δεν αγωνιζόμαστε για το θρίαμβο μιας αφαίρεσης. Δεν είμαστε όπως εκείνος ο Ιταλός πατριώτης που είπε: «Δεν μας νοιάζει εάν όλοι οι Ιταλοί λιποθυμούν από την πείνα, υπό τον όρο ότι η Ιταλία να είναι μεγάλη και λαμπρή!»

Ούτε όπως εκείνος ο σύντροφος που αναγνώρισε ότι δεν τον ένοιαζε αν σφαγιαζόντουσαν τα τρία τέταρτα των ανθρώπων, υπό τον όρο ότι η ανθρωπότητα θα ήταν ελεύθερη και ευτυχής. Θέλουμε την

ευδαιμονία για τα άτομα, για το καθένα, χωρίς εξαίρεση. Επιθυμούμε κάθε άνθρωπος να είναι σε θέση να αναπυχθεί και να ζήσει όσο το δυνατόν πιο ευτυχής. Και πιστεύουμε ότι η ελευθερία και η ευδαιμονία δεν μπορούν να δοθούν στα άτομα από τα άτομα ή από ένα συμβαλλόμενο μέρος, αλλά ότι ο καθένας πρέπει από μόνος του να ανακαλύψει τους όρους της ελευθερίας του και να τους κατακτήσει. Πιστεύουμε ότι μόνο η πληρέστερη εφαρμογή της αρχής της αλληλεγγύης μπορεί να καταστρέψει την καταπίεση και την εκμετάλλευση και ότι η αλληλεγγύη μπορεί μόνο να είναι το αποτέλεσμα της ελεύθερης συμφωνίας, της αυθόρμητης και σκόπιμης εναρμόνισης συμφερόντων. Για μας, όλα όσα επιδιώκουν να καταστρέψουν την οικονομική και πολιτική κατοχή, όλα αυτά που χρησιμεύουν στο να βελτιώσουν το ηθικό και διανοητικό επίπεδο των ανθρώπινων όντων, να τους δώσουν τη συνείδηση των δικαιωμάτων τους και των δυνάμεών τους και να τους πείσουν να επιχειρήσουν έμπρακτα μόνοι τους, όλα αυτά που προκαλούν την έχθρα ενάντια στην εξουσία, και την αγάπη μεταξύ των ανθρώπων, μας φέρνουν πιο κοντά στο στόχο μας και κατά συνέπεια είναι καλά – υποβάλλουν μόνο έναν ποσοτικό υπολογισμό προκειμένου να ληφθεί από τις δεδομένες δυνάμεις το μέγιστο της χρήσιμης επίδρασης. Και αντίθετα είναι κακά, όσα είναι σε αντίφαση με εκείνο τον στόχο, όλα αυτά που τείνουν να θυσιάσουν, ενάντια στη θέλησή του, ένα άτομο στο θρίαμβο μιας αρχής. Επιθυμούμε το θρίαμβο της ελευθερίας και της αγάπης. Αλλά αρνούμαστε για αυτό τη χρήση βίαιων μέσων;;; Όχι στο ελάχιστο. Τα μέσα μας είναι εκείνα που οι περιστάσεις μας επιτρέπουν και επιβάλλουν σε μας Βεβαίως δεν θέλουμε να βλάψουμε ούτε μια τρίχα από το κεφάλι καθενός, θα επιθυμούσαμε να στεγνώσουμε όλα τα δάκρυα και να μην κάνουμε άλλα να χυθούν. Αλλά πρέπει να αγωνιστούμε στον κόσμο όπως αυτός είναι, ειδάλως παραμένουμε αποστειρωμένοι ονειροπόλοι.

Η ημέρα θα έρθει, πιστεύουμε σταθερά, στην οποία θα είναι δυνατό να παραγάγετε το καλό για τους ανθρώπους χωρίς παραγωγή του κακού για κανένα. Σήμερα δεν είναι δυνατό. Ακόμα και ο καθαρότεροι και οι γλυκύτεροι των μαρτύρων, εκείνοι που σέρονται στο ικρίωμα για το θρίαμβο του καλού, χωρίς αντίσταση, ευλογώντας τους διώκτες τους όπως ο Χριστός, πέρα από το καλό για τους άλλους προκαλούν κακό στον εαυτό τους και κάνουν εκείνους που τους αγαπούν να χύσουν πικρά δάκρυα.

Είναι ένα ζήτημα λοιπόν, σε όλες τις πράξεις της ζωής, της επιλογής του λιγότερου κακού, της προσπάθειας να γίνει το λιγότερο κακό για το μεγαλύτερο ποσό ανθρωπιστικού καλού. Η ανθρωπότητα συντρίβεται οδυνηρά κάτω από το βάρος της πολιτικής και οικονομικής κατοχής, εκφυλίστηκε, αποκτηνώθηκε, θανατώθηκε (και όχι πάντα αργά) από την ένδεια, τη σκλαβιά, την άγνοια και τα αποτελέσματά της.

Για την υπεράσπιση της υπάρχουσας κατάστασης των πραγμάτων υπάρχουν ισχυρές στρατιωτικές μονάδες και οργανώσεις αστυνομίας, οι οποίες απαντούν με τη φυλακή, το ικρίωμα, και τη σφαγή σε κάθε σοβαρή προσπάθεια αλλαγής. Δεν υπάρχει κανένα ειρηνικό, νομικό μέσο, με το οποίο να ξεφύγουμε από αυτήν την κατάσταση, και αυτό είναι φυσικό επειδή ο νόμος γίνεται ρητώς από τον προνομιούχο για να υπερασπίσει τα προνόμια του. Ενάντια στη φυσική δύναμη που εμποδίζει το δρόμο μας, υπάρχει μόνο η βίαια επανάσταση. Προφανώς, η επανάσταση θα παραγάγει πολλές κακοτυχίες, πολλά βάσανα αλλά εάν παρήγαγε εκατό φορές περισσότερα βάσανα ,θα ήταν ακόμα μια ευλογία σχετικά με αυτό που υπομένουμε σήμερα Ξέρουμε ότι σε μια μεγάλη μάχη περισσότεροι άνθρωποι σκοτώνονται απ' ό,τι στον πιο αιματηρό επαναστατικό πόλεμο, ξέρουμε τα εκατομμύρια των παιδιών που πεθαίνουν σε μια νεαρή ηλικία κάθε έτος από την έλλειψη προσοχής ξέρουμε τα εκατομμύρια των προλεταρίων που πεθαίνουν πρόωρα από το κακό της ένδειας και της εξαθλίωσης ξέρουμε την πενιχρή ζωή, χωρίς χαρά και χωρίς ελπίδα, την οποία ζει η απέραντη πλειοψηφία των ανθρώπων ξέρουμε ότι ακόμα και ο πλουσιότερος και ισχυρότερος είναι πολύ λιγότερο ευτυχής από ότι θα μπορούσε να είναι σε μια κοινωνία των ίσων και ξέρουμε ότι αυτή η κατάσταση των πραγμάτων έχει διαρκέσει αμέτρητα χρόνια Χωρίς την επανάσταση θα υποφέραμε χωρίς τέλος ενώ μια ενιαία επανάσταση, που θα επιτεθεί αποφασιστικά στις αιτίες του κακού, θα μπορούσε να βάλει την ανθρωπότητα για πάντα στο δρόμο της ευτυχίας.

Κατά συνέπεια, αφήστε την επανάσταση να έρθει, κάθε ημέρα που καθυστερεί συσσωρεύει μια τεράστια μάζα βασάνων που επιβάλλονται σε μας. Εργαστείτε έτσι ώστε να έρθει γρήγορα και όπως είναι απαραίτητο να βάλει ένα τέλος σε όλη την καταπίεση και όλη την εκμετάλλευση. Είναι από την αγάπη για την ανθρωπότητα το ότι είμαστε επαναστάτες, δεν είναι δικό μας λάθος που η ιστορία έχει επιβάλλει σε μας αυτήν την στενόχωρη ανάγκη. Κατά συνέπεια για μας, τους αναρχικούς, ή τουλάχιστον (δεδομένου ότι στο τέλος οι λέξεις θα είναι μόνο ταμπέλες και συμβάσεις) για εκείνους μεταξύ των αναρχικών που βλέπουν τα πράγματα όπως εμείς, κάθε πράξη της προπαγάνδας ή επιτεύγματος, από τη λέξη ή από την πράξη, μεμονωμένα ή συλλογικά, είναι καλή όταν χρησιμεύει να πλησιάσει και να διευκολύνει την επανάσταση, όταν χρησιμεύει στο να εξασφαλίσει στην επανάσταση τη συνειδητή υποστήριξη των μαζών και να της δώσει χαρακτήρα καθολικής απελευθέρωσης, χωρίς την οποία θα μπορούσε να γίνει μια επανάσταση, αλλά όχι η επανάσταση που επιθυμούμε. Και ειδικά όσον αφορά την επανάσταση πρέπει να λάβουμε υπόψη την αρχή των πιο οικονομικών μέσων, δεδομένου ότι εδώ η δαπάνη συνοψίζεται σε ανθρώπινες ζωές. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά τους φοβερούς υλικούς και ηθικούς όρους στους οποίους το προλεταριάτο βρίσκεται για να μην κατανοήσουμε τις πράξεις του μίσους, της εκδίκησης, ακόμη και της αγριότητας που μπορεί να συμβούν. Καταλαβαίνουμε ότι υπάρχουν πολλοί που καταπιέζονται, ανημετωπιζόμενοι από τους αστούς με την πιο επαίσχυντη σκληρότητα, που πάντα στη ζωή τους έβλεπαν ότι στον ισχυρό επιτρέπονται όλα και που μια φωτεινή ημέρα, όταν θα βρεθούν για μια στιγμή στη θέση του ισχυρού θα πουν: «πράξτε όπως οι αστοί.» Καταλαβαίνουμε ότι μπορεί να συμβεί αυτό στον πυρετό της μάχης που μερικές φύσεις – αρχικά γενναιόδωρες, αλλά μην προετοιμασμένες με μια μακροχρόνια ηθική άσκηση, πολύ δύσκολη στις παρούσες συνθήκες – θα χάσουν από τα μάτια το σκοπό που επιτυγχάνεται, και θα κάνουν τη βία σκοπό οδηγούμενες σε άγριες πράξεις. Αλλά είναι άλλο πράγμα να καταλαβαίνεις και να συγχωρείς αυτές τις πράξεις, και άλλο να τις υιοθετείς ως δικές μας. Αυτές δεν είναι πράξεις που μπορούμε να δεχτούμε, να ενθαρρύνουμε, και να μιμηθούμε. Πρέπει να είμαστε αποφασιστικοί και ενεργητικοί, αλλά δεν πρέπει να προσπαθήσουμε ποτέ να περάσουμε πέρα από το όριο που καθορίζεται από την ανάγκη.

Πρέπει να δουλέψουμε σαν το χειρουργό που κόβει όταν πρέπει, αλλά αποφεύγει το περιττό βάσανο: με μια λέξη, πρέπει να εμπνευστούμε από το συναίσθημα της αγάπης για τους ανθρώπους, για όλους τους ανθρώπους. Πιστεύουμε ότι το συναίσθημα της αγάπης είναι η ηθική πηγή, η ψυχή του προγράμματός μας: πιστεύουμε ότι μόνο ανηλεεισμένοι την επανάσταση ως ένα μεγάλο ανθρώπινο ιωβηλαίο, όπως η απελευθέρωση και αδελφοποίηση όλων, ανεξάρτητα από τάξη ή παράταξη που ανήκει κάποιος, μπορεί να πραγματοποιηθεί το ιδανικό μας. Η βάνουση επανάσταση θα παραχθεί βεβαίως, και θα μπορούσε ακόμη και να χρησιμεύσει να δώσει το μεγάλο χέρι βοήθειας που χρειάζεται για να αποτινάξει το υπάρχον σύστημα αλλά εάν δεν βρει το αντίβαρο στους επαναστάτες που ενεργούν για ένα ιδανικό, θα καταβροχθίσει τον εαυτό της. Το μίσος δεν παράγει την αγάπη και δεν θα ανανεώσουμε τον κόσμο με μίσος. Και η επανάσταση του μίσους είτε θα αποτύχει εντελώς, είτε θα οδηγήσει σε μια νέα καταπίεση, η οποία θα μπορούσε να βαφτιστεί αναρχική, δεδομένου ότι κάποιος ονομάζει τις παρούσες κυβερνήσεις φιλελεύθερες, αλλά δεν θα είναι τίποτα περισσότερο από μια καταπίεση και θα αποτύχει να παραγάγει επαναστατικά αποτελέσματα (δεν θα αποτύχει να παράγει τα αποτελέσματα της καταπίεσης).

Δημοσιεύεται στο [Βραχόκηπος](#)

Σύντομο URL: <http://wp.me/pyR3u-8JR>

Share:

- Share
-